

21

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 314
Vineri,
28
Februarie,
1992
5 lei

Din decembrie 1989 sibienii au dovedit că știu și au știut că singurul nostru eroism e curajul moral și civic.

Nu poți doborî o dictatură în genunchi, cu lava umilintei ascunsă în pumnii arși pînă la oase, îndurînd cinismul istoriei cu gura plină de țipete nute. Nu poți transforma o societate cu niște crezuri care se rezumă la reflexii în gol, pe structuri mentale învechite, cu un soi de fatalism de mistică orientală, care plagiază infailibilitatea. În decembrie 1989, vibrația „mioritică”, viața ca unduire cu substrat încețoșat și pendulare în substanță difuză a luat brusc contur, ca și cum teritoriul țării, aidoma unui carton cu pilitură de fier pe el, a fost așezat deasupra unui magnet divin. Un arc de cerc care trecea prin Timișoara, Sibiu Brașov, București s-a înscris în nordul Carpaților Meridionali, ca o arteră a sacralului. În sud, pe traseul Valea Jiului — București se închidea al doilea arc de cerc, care s-a dovedit repede automutilare și răstignire, plămădite din puroiul moral a cinci decenii de dictatură. Cei mai înalți munți ai României deveneau astfel templu al spiritului nostru, spre trudnică reînnoire a sentimentului de sine. În aproximație, plastica spațială a acestor energii prin rădăcini genetice activate instituie forma unei unde: figură esențială în configurația cu care veacul își apropie cunoașterea și puterea, o descrie și o propagă. Pe scurt, a avut loc în acest mod adevărata întâlnire a neamului cu secolul XX; revelația unei mandale, la care participăm în mod euharistic.

De atunci, energiile sus pomenite au prins, firesc, a se uniformiza. În sud, acolo unde, în fond compatibilitatea și violența lor, au înfruntat colectivismul asiatic — pe care un fals dinamism istoric cheltuit în vise de mărire îi agită încă singele leneș, penetrabil și imprezvizibil — au ajuns la „nivelul” național odată cu ultima mineriadă. Mă gîndesc la relația împăcare a minerilor cu bucureștenii, cu banala observație că am fi naufragiat existențial în condițiile unui război fratricid.

În nord, iradierea conturului de forțe revelatoare este redată de exemplaritatea actului civic. Din ceea ce părea o ecuație cu un număr nedefinit de necunoscute, cel puțin patru răspundeau deja de mai bine de doi ani cu soluții concrete. A trebuit să vină însă ceasul propice în care decizia lor să nu se piardă în stihia mentalității comuniste, pentru a fi limpede acest fapt. Căci, să nu uităm, cele patru orașe au cunoscut că martirajul și moartea nu este numai întinerie și groază, ci și conștiință a întunericului și înfruntarea groazei. Au cunoscut că nu-ți poți compromite agonia pînă la ultima răs-

~~~~~

SIBIUL exemplar

~~~~~

flare, fără ca însăși memoria colectivă să se degradeze în deriziune și grotesc. Ele, aceste orașe, n-au fost înjugate la carul puterii emanate nu de ele, ci de cei care au stat în fața televizorului, expectativi și înfricoșați. Acum, fiecare în parte, și toate luate împreună, au asigurat un standard concret și credibil al caracterului național.

În context, să ne oprim pentru câteva observații la orașul nostru. Convenția Democratică a cîștigat șapte mandate, F.S.N. șase, F.D.G. trei. Primarul, ales de o majoritate fără replică, aparține Convenției Democratice. Schimbarea, așadar, s-a produs. O schimbare care instaurează, în același timp, echilibrul. Acest echilibru mi se pare esențial. El stă

mărturie că majoritatea electoratului dorește continuarea reformei. Dovedește că voim să avem două grupări politice puternice, „arbitrate” de F.D.G., care e văzut ca o soluție de neutralitate și eficacitate. Opțiunea noastră demonstrează totodată că dezavuăm extremismul, recunoscut prin retorica populistă sub care se ascunde, prin isteria șovină din care accede spre putere. Candidații independenți s-au dovedit a nu fi o soluție, socotiți ca incapabili de a degaja noroiul moral și problematica complexă de care ne este îmbibat prezentul.

Așadar, astăzi în Sibiu nu se aude cadenta fascistă sau bolșevică a celor pentru care falsele abstractizări ale naționalismului țin loc de identitate, de cultură, de statut social. Iar dacă despre identitate sînt prea multe de spus, aș vrea să atrag atenția noii conduceri municipale asupra culturii și asupra aparatului administrativ. S-a afirmat, cu te-me, că Sibiu are o șansă reală în primul rînd pe coordonata culturală. Nu amintesc nume, instituții, cărți, reviste, dar reiterez truismul că independența spiritului e condiția sine qua non a tuturor celorlalte independențe. Cît despre aparatul administrativ, el trebuie restrîns și reînnoit din punct de vedere personal. Vechea birocratie, acomodată zeci de ani cu inerția unui viitor planificat, a ajuns complementara unui nou arivism, a cărui rapacitate și corupție blochează sectoare întregi pe orizontala mistificării revendicative și dă curs liber utopiilor reacționare.

O interogație mesianică asupra „arcului mandalic” în care trăim, ar decanta, desigur, și alte substraturi și adîncimi. Dar mă opresc aici, cu convingerea că parcurgem ultima formă vizibilă de energie spirituală într-un spațiu de revelație deschis, ce-și modifică progresiv, înspre libertate și democrație, identitatea. Și, adept tensionat al localismului creator, între o implorare tănuită și o iubire îndatorată mărturisesc că Sibiu este viu în interioritatea luminoasă a condiției noastre existențiale.

Vladimir MUNTEANU

Euphorion

nr. 9-11/1991

În contextul crizei financiare a revistelor de cultură, apariția celui mai recent număr din „Euphorion” înseamnă o realizare de excepție. Numărul este consacrat, în cea mai mare parte, unor evenimente teatrale ale anului 1991, cu precădere revirimentului Teatrului din Sibiu. O mențiune specială merită secțiunea de interviuri luate unor personalități culturale din țară și străinătate (poetii: Cezar Baltag și Andrei Codrescu, episcopul Christoph Klein, scriitorul danez Göran Tunström) și, în contextul tematicii generale a numărului, convorbirea dintre Iulian Vișa, directorul Teatrului din Sibiu, și poetul Dumitru Chioaru.

Primele pagini sînt destinate prezentării activității Centrului European de Poezie și Dialog Cultural Est-Vest, recent înființat la Sibiu, în care semnează Dumitru Chioaru, Radu Turcanu și Iustin Panfa. Remarcăm și ciclul de poeme ale d-lui Eugene van Itterbeek, secretarul general al Centrului.

Semnături prestigioase în acest număr sînt cele ale scriitorilor: I. Negoșescu, Virgil Nemoianu, Mircea Ivănescu, Franz Hodjak, Liliana Ursu și Al. Cisteleanu.

Ilustrația numărului constituie ea însăși o performanță, prin reproducerea unor imagini din spectacolele teatrelor din Sibiu, Craiova și Teatrul de Comedie din București.

Humanitas — o editură de prestigiu, ale cărei cărți le puteți afla și în Sibiu, la librăria cu același nume.

Foto: Iulian PREDA

Linia și televizia

Opoziția a cîștigat alegerile locale mai ales în orașe. Dintre acestea, majoritatea sînt din categoria celor mari și mijlocii. F.S.N.-ul, formațiunile satelit și cele de extremă stîngă sau naționalistă și-au adjudecat mai ales lumea rurală, orașele mici, pînă de curînd doar țiguri, orașe mijlocii și chiar mari, a căror populație s-a dublat sau triplat prin exodul rural provocat de colectivizare și industrializare (ex. Galați). În câteva orașe au avut cîștig de cauză ecologiștii, datorită gravelor probleme de poluare. P.U.N.R. s-a im-

pus în special în zonele cu minoritate maghiară. Difuzarea pe postul național de televiziune a unor inabilități pronunțate la Pecs (Ungaria) în 14 februarie a.c. a mai pus cîteva procente antimaghiarilor, dar abia „a treia zi după Scripturi” ne arată televiziunea că tot la Pecs se cîntă și se recită frumos româneste.

Între evenimentele din decembrie '89 și alegerile din februarie '92 există o coinciden-

(continuare în pag. a III-a)

Ion UNGUREANU

Războiul botanic

Crinul și Trandafirul s-au înfruntat — pentru vaza primăriei Capitalei — în văzul lumii, cînd d un spectacol greu de uitat și cu urmări dintre cele mai neașteptate. Neașteptate pentru că era de presupus că fiecare dintre beligeranți își va apăra cauza proprie. Trandafirul, cu iz de Cotroceni și comportament de Obor a răsturnat însă orice previziune și s-a pornit voincește să facă propagandă pentru Convenție. Fără voia sa, fi-rește.

Prietenul meu fără de partid nu s-a oprit din ris pînă la închiderea programului, cînd și-a dat cu părerea că trandafirul Benedictin a făcut ravagii printre simpatizanții Frontului, atît în București, cît și în restul țării. El apreciază că foarte multe voturi au fost luate de la gura urnii feseniste — și așa destul de flămîndă — și dirijate dincolo, tocmai de așezarea față în față a doi adversari de categorii diferite. Inclinația spre sinucidere se manifestase mai de multă vreme în rîndul F.S.N.-ului, cînd fostul premier Roman s-a ciocnit cu președintele ales, împărțind la doi simpatizanții și, sprijinitorii. Văzîndu-se încolțit, trandafirul a scos la bătaie spinul secret, o schemă care avea darul de a rămîne... neînțeleasă, mai ales în mediul urban. Se pare că sătenii au priceput-o mai bine, dacă judecăm după repartizarea voturilor.

Ce ne bucură, însă, este creșterea apetitului pentru urne. Începe să ne placă la alegeri și să le învățăm. Să zicem că a fost o repetiție reușită...

Mihai BRATU

Ne scriu cititorii:

Centrala pe deșeuri menajere (II)

Se impun câteva întrebări:

1. Intrucit cei 3 MW/h vor fi necesari serviciilor interne ale centralei, cine vor fi beneficiarii aburului (mai scump decât cel deja disponibil)?

2. Cine va plăti valuta necesară funcționării timp de 15 ani a centralei?

3. Cine are nevoie de o centrală care să ardă 200 000 tone de deșeuri pe an? Precizăm că instalații similare au următoarele capacități: Zürich — 97 840 t/an, Metz — 76 935 t/an, Rennes — 53 442 t/an.)

Deși aș dori să nu am dreptate și să fiu contrazis, menționez că majoritatea datelor din prezentul articol sînt extrase din literatura tehnică franceză, privește exclusiv folosirea deșeurilor menajere și sînt dintre cele mai optimiste.

Constatînd că încheierea de

contracte se face fără consultarea specialiștilor interesați (termotehnică, chimie, mediu) și fără o informare prealabilă a opiniei publice (deși aceasta este direct interesată), înclin să cred că respectiva centrală va fi în principal un cuptor de mare capacitate pentru incinerarea unor deșeuri interzise a fi arse și depozitate în țara de origine. Costul investiției și al transportului nu se justifică altfel. De ce, din multe firme din domeniu, a fost aleasă tocmai industria de reciclare a cauciucurilor de autovehicule?

O centrală pe deșeuri este necesară, dar nu la asemenea dimensiuni și în asemenea condiții. Cele mai sigure avantaje par a fi „deplasarea la fața locului” și, probabil, comisioanele ce decurg, de obicei, din asemenea „afaceri”.

ing. Marian MARTINUS

DIALOG cu CITITORII

■ Domnule Ioan Rotărescu (pensionar, Cîsnădie), scrișoarea dv. este prea lungă și din motive obiective nu o vom reproduce integral. Despre pensionari și pensiile lor mici am mai scris și vom mai scrie. Vom reproduce acum câteva din rîndurile dv.: „La 31 ian. 1992, cu recipisa P.T. T.R. 53, am scris responsabilului de scară că, începînd cu 1 ian. 1992 nu mai plătesc taxele comune: curentul electric de pe scară, curățenia de pe scară etc., după apartamentele cum s-a pretins pînă acum, ci numai după numărul de persoane, așa cum se arată în Normele din 2/73, privind plata taxelor comune la blocuri. Am solicitat o discuție cu șeful de scară și părea că am fost înțeles, însă în 11 febr. 1992 la pînoul de afișaj, pe lista de plată a gazului, curentului și curățeniei, eu — o singură persoană, pensionar bolnav, cu venit mic — aveam de plată cît alți vecini cu 4 persoane în apartament”. Așa este. Acolo unde sînt mai multe persoane sînt și mai multe salarii și inevitabil consumul este mai ridicat. De acest lucru trebuie să se țină cont.

■ Domnule Bogorin Florin Dan, după argumentele pe care ni le aduceți, credem că aveți dreptul să ocupați apartamentul din str. Ocnei nr. 25, unde locuiți cu soția și copilul. Ținînd însă cont că și dl. Dan Ștefan deține acte legale pentru locuință vom aștepta răspunsul celor îndreptățiți să rezolve situația. La această oră credem că, chiar dacă veți fi evacuați se va găsi o soluție să vi se repartizeze, prin întreprindere, un spațiu de locuit.

■ Adrian Marcu — Deocamdată nu vom da tiparului schițele dv., pentru că le lipsește consistența. Așteptăm și alte creații, fără izul melodiilor lui Cotabiță.

■ Mai mulți cititori ne întreabă dacă-i adevărat că biletele pentru o călătorie cu troleibuzul vor costa, de la 1 martie, 50 lei. Nu cunoaștem încă date în acest sens, dar vă promitem că ne vom interesa pentru dumneavoastră.

Gabriela BALAN

Premieră la Teatrul de Păpuși

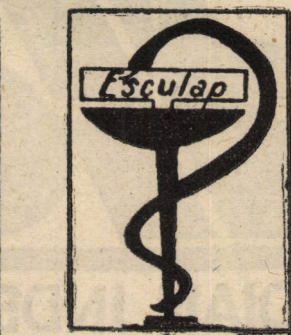
„Poveste cu of”

Voi începe această cronică cu ceea ce de fapt gîndisem să constituie finalul. Copii și oameni mari, poftiți la Teatrul de Păpuși! Sînt convins că nu veți regreta.

Premiera piesei „Poveste cu of”, în regia și scenografia lui Dan Frățicu, a făcut deliciul celor prezenți în sală. Și n-au fost puțini. Dialogurile spumoase, păpușile deosebit de nostime (executate și pictate de Sorina Chira), muzica antrenantă au dat savoare spectacolului.

Mărturisesc (voi supăra poate pe cineva) că este primul spectacol al Teatrului de Păpuși din ultimii doi ani căruia n-am ce-i reproșa. De la prima scenă pînă la lăsarea cortinei.

Fără stridente de sonorizare, fără efecte speciale care să-i sperie pe micii spectatori, cu un umor de cea mai bu-

Gastrita (II)

Gastrita cronică, după cum o arată însuși numele, are o evoluție mai îndelungată în timp, necesitînd de regulă un tratament ambulatoriu specific. De obicei, ea este fie urmarea gastritei acute, fie se instalează progresiv la cei care abuzează de alcool, alimente iritante și fierbinți, ori la cei care mîncă repede și la ore neregulate.

În esență, se deosebesc două tipuri principale de gastrită cronică: hipoacidă și hiperacidă, fiecare dintre acestea impunînd respectarea cu strictețe a unui regim alimentar adecvat. Gastrita cronică hipoacidă se caracterizează prin inflamarea cronică a mucoasei gastrice, concomitent cu existența unei foarte scăzute, sau chiar absența acidului clorhidric din suc gastric, ceea ce duce la tulburarea procesului de digestie a alimentelor. Gastrita cronică hiperacidă, pe lîngă inflamația mucoasei gastrice, constă într-o secreție abundentă de suc gastric, bogat în acid clorhidric. Este deci recomandat ca atît bolnavii de gastrită cronică, precum și

— în scop profilactic — toți ceilalți să cunoască acțiunea alimentelor asupra secreției gastrice.

Prezentăm în cele ce urmează, regimul alimentar al bolnavului de gastrită cronică hipoacidă. Iată, în esență care sînt alimentele permise pentru acest caz: supe de legume, de carne, de cereale, borșuri (toate avînd o digestibilitate foarte bună și un efect stimulator asupra secreției gastrice), carne de vacă, vițel, pasăre (fiartă sau tocată), pește de rîu (fierit, fript sau copt în pergament), ouă (în preparate, sau omletă în aburi), lapte și derivate lactate, fulgi de ovăz, paste făinoase, orez, grîș, pîine albă uscată sau pîine prăjită (cu efect excitant asupra secreției gastrice), legume tinere, fierte foarte bine sau preparate ca soteuri și piureuri, fructe (sub formă coaptă, fără zahăr, sau ca sucuri slab concentrate), deserturi sub formă de preparate cu brînză de vacă sau cu mere și biscuiți, sare (fără restricții) întrucît are proprietăți excitosecretore, favorabile pentru această formă de gastrită, ca și — în caz de toleranță a bolnavului — gogoșari în oțet sau murături (în cantități mici, însă).

Recomandabilă, în genere, pentru toți bolnavii suferinzi de gastrită cronică este evitarea, pentru mai multă vreme, din alimentație a următoarelor: carne grasă, vînat, mezeluri, conserve nedietetice, moluște, slănină, legume tari (ceapă, castraveți, fasole sau mazare uscată), alimente prăjite ori preparate cu rință, dulciuri concentrate (bomboane de cofetărie, dulceturi, ciocolată, siropuri concentrate), băuturi (cafea, ceai tare, alcool), condimente (ardei iuți, murături, piper, muștar, hrean, boia lute).

Esențial de reținut pentru acești bolnavi, este obligativitatea de a mesteca foarte bine alimentele, de a servi mesele la ore regulate, de a evita consumul de lichide în timpul mesei și, mai ales de a evita cu desăvîrșire fumatul.

Dat fiind faptul că alimentația bolnavilor de gastrită cronică hiperacidă este în mare parte asemănătoare cu aceea a bolnavilor de ulcer, o vom prezenta împreună cu aceasta într-un număr viitor al ziarului nostru.

Rubrică alcătuită de
Ion GIRNOD

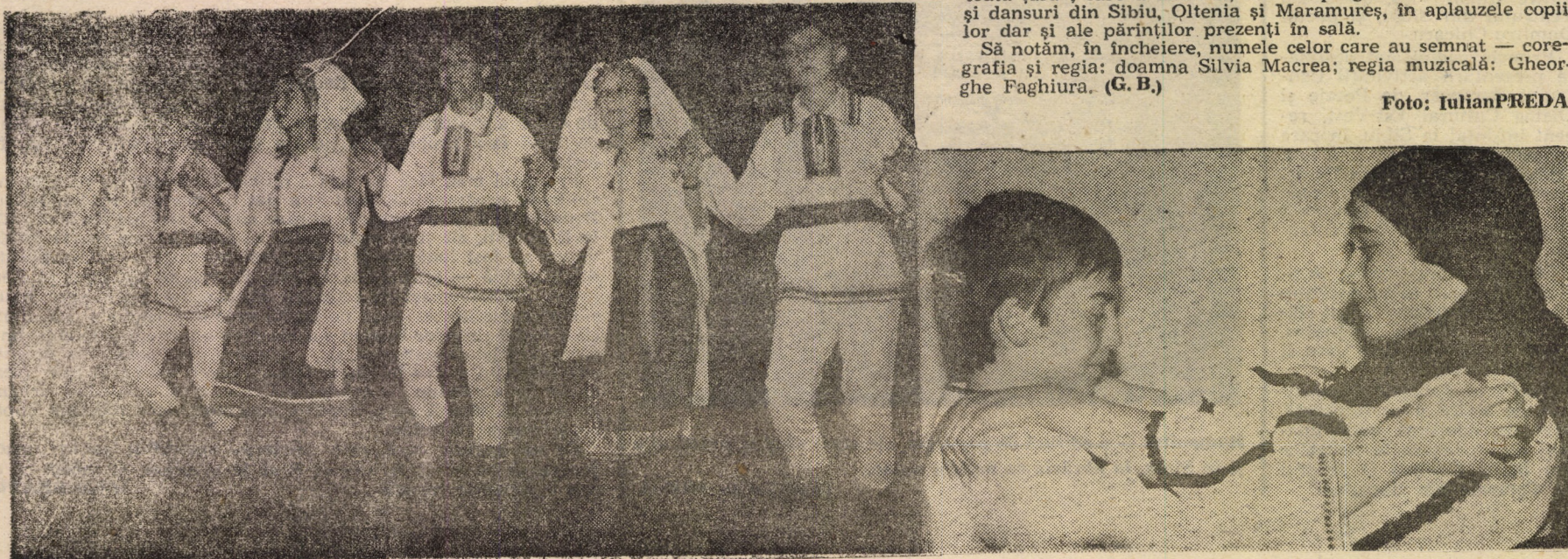
Cînt și joc din toată țara

Copiii sînt tot mai receptivi în ultimul timp la producțiile folclorice autentice. Vremea șabloanelor, sloganelor a trecut. Aceste genuri de spectacole folclorice au azi meritul de a orienta atenția copiilor spre frumusețea și originalitatea portului popular, cîntecului și dansului.

Într-o ambianță specifică Ansamblu folcloric „Cibinul” al copiilor și elevilor a prezentat marți, 25 februarie a.c., ora 17, la Casa Armatei spectacolul sugestiv intitulat „Cînt și joc din toată țara”, care a îmbinat, într-un program armonios, cîntece și dansuri din Sibiu, Oltenia și Maramureș, în aplauzele copiilor dar și ale părinților prezenți în sală.

Să notăm, în încheiere, numele celor care au semnat — coregrafia și regia: doamna Silvia Macrea; regia muzicală: Gheorghe Faghiura. (G.B.)

Foto: IulianPREDA

Regele MIHAI I, simbol al democrației constituționale

Ami citit într-o revistă care relua, acum câteva săptămîni, discuțiile cu privire la nerespectarea formei de guvernămînt a țării noastre, întrebarea: „de ce un lucru care a fost bun atîta ani, a devenit dintr-o dată rău?”. Cel care-și pune o asemenea întrebare în revista respectivă (și sînt sigur că mulți și-o pun atunci cînd se gîndesc la această problemă) se referă la faptul că România, pe parcursul întregii sale istorii moderne (pînă la intrarea în haosul comunist) a fost un regat și că țara noastră și-a cîștigat independența, unitatea națională, personalitatea istorică și chipul respectabil în lumea civilizată, pînă la cel de al doilea război mondial, ca o țară condusă de un rege. Ea intruchipa unul din aspectele caracteristice ale instituției monarhice, așa cum o cunosc țările europene cele mai înaintate civilizate — Anglia, faimoasele și mult admiratele țări scandinave, sau țările care au cunoscut evoluția cea mai pașnică și stabilă în perioada respectivă — Belgia, Olanda, Portugalia (pînă la dictatura lui Salazar). Dar de altfel, mai e nevoie să adăugăm că întreaga istorie a principatelor românești a fost o istorie de asemenea a formei monarhice de guvernare? Domnitorii români au fost mai puțin niște „despoți luminați” (cum i-a ca-

racterizat cel care astăzi se răduiește să ajungă să fie caracterizat astfel) cît și niște gi, pentru care politica înțeleaptă și cumpănită era mai presus (de cele mai multe ori) decît absolutismul și, în care — așa cum e cazul în monarhiile cu tradiții bine stabilite

opinii

— interesul general și bunăstarea poporului pe care-l guvernează au prioritate asupra calculelor politice.

Și, de altfel, răspunsul la întrebarea pe care am pomenit-o mai sus e simplu. (Dar credem că, chiar formularea întrebării este corectă. Într-adevăr, pentru țara noastră, multă vreme monarhia a fost considerată (și simțită) ca un lucru bun. Românii au fost, pînă la inițierea aventurii comuniste, după cel de al doilea război mondial, un popor care înțelegea avantajele și principiile monarhiei. Atitudinea unui N.D. Cocea, sau a altor antdinastici din principiu, constituia mai degrabă un prilej de amuzament pentru opinia publică și nu s-a bucurat niciodată de un adevărat sprijin

popular în România antebelică).

De ce monarhia a devenit dintr-o dată un lucru rău în România e simplu: Pentru că puterea de ocupație rusească a avut interes să distrugă și să risipească tot ceea ce constituia, prin tradiție, forța și personalitatea adevărată a României. Înlăturarea monarhiei și falsificarea întregii istorii românești a constituit, din primii ani ai așa numitei „puteri populare”, unul din obiectivele principale ale luptei pentru transformarea României într-un satelit al ocupanților sovietici și mai tirziu al celor care, sub o formă sau alta, le continuau politica de negare a adevăratelor interese și tradiții românești.

Mai urît și mai neliniștitor este că, după patruzeci și ceva de ani de sistematică de-ro-mânizare și de desființare a personalității românești, asemenea puncte de vedere, care nu au nici un suport istoric și nici un adevăr moral (la urma urmei, nici politic) mai sînt, credem, datorită spiritului abrutizat — moștenirea cea mai dureroasă a istoriei noastre postbelice, împărțite, la modul papagalicesc, de prea mulți dintre contemporanii noștri, care au fost scoși din continuitatea istorică adevărată a României.

Dr. Gheorghe TELEA

Imperiul Rusesc, un vecin hrăpăret

— CINE NU ȘTIE, SĂ ȘTIE! —

Primii pași pentru modificarea componenței etnice a populației din Basarabia au fost făcuți de țarina Rusiei, Ecaterina a II-a, între anii 1769—1791. Ea a facilitat plantarea de coloniști bulgari și găgăuzi pe care i-a adus din sudul Dunării, dîndu-le proprietăți în cîmpia Bugeacului din sudul Basarabiei. Pentru a putea face această mișcare a fost nevoită să a-lunge peste Nistru hoardele tătare. În această zonă au mai fost colonizați germani, ucrainieni, sîrbi etc.

Colonizarea în masă, însă, a găgăuzilor și alte naționalități s-a produs în urma războiului ruso-turc din 1806—1812, încheindu-se ca urmare a războiului Crimeei din 1853—1856, cînd generalul Iuzov, cu aprobarea țarului Alexandru I, a forțat migrarea găgăuzilor din sudul Basarabiei. Astfel, la 1856 în Bugeac se găseau 20 de localități de etnie găgăuză și 30 localități cu bulgari, în total 42 216 persoane a celor două etnii.

În anul 1930, recensămîntul ne arată existența a 98 100 găgăuzi iar după 59 de ani numărul lor se ridică la 150 000 adică 3,53 la sută din totalul populației basarabene.

În perioada anilor 1920—1940 populația găgăuză s-a bucurat de toate drepturile cetățenești împreună cu românii, nefăcîndu-se nici o discriminare între cele două

naționalități. După anul 1940, găgăuzii au fost puternic rusificați, atît la nivelul limbii, cultură, învățămînt cît și în obiceiuri. Cultura lor a fost deformată și falsificată, impunîndu-li-se stări de lucruri potrivnice dezvoltării firești a istoriei căreia îi aparțin.

În anul 1989, cu ocazia introducerii grafiei latine și a limbii oficiale române, pentru populația găgăuză s-a prevăzut libertatea dezvoltării și folosirii limbii proprii, pentru a-și păstra identitatea națională. Această stare de lucruri n-a convenit reacțiunii rusești, care a pus în mișcare tot aparatul de dezinformare, incitare și deturnare, fiind incitați liderii găgăuzilor în direcția separatismului, fiind inoculată ideea absurdă a autonomiei. Ce autonomie, ce republică poate exista cu 153 mii de locuitori? Admițînd prin absurd că ar supraviețui o asemenea republică, într-un număr redus de ani, poporul găgăuz ar dispărea ca naționalitate.

Răspunzători de această criză se fac moscoviții și liderii nistreni, care vor să rusifice tot ce aparține de altă etnie. Istoria a dovedit acest lucru. Interesul găgăuzilor, dacă vor să-l vadă, este împletit cu cel al moldovenilor, al românilor care n-au încercat și nu vor încerca niciodată deznationalizarea și distrugerea altei nații. Cele două naționalități trebuie să se unească, să-și consolideze interesele, să lupte împotriva dușmanului comun. Găgăuzii trebuie să înțeleagă, să fie conștienți că rămînînd singuri fără ajutorul moldovenilor vor dispărea, istoria nu-i va reține că au existat. Găgăuzii trebuie să învețe de la poporul român care de 2000 de ani rezistă — prin unire — împotriva tuturor vicisitudinilor suferite.

Vasile GIURGIU,

— veteran de război —

P.S. — Găgăuzii provin dintr-un trib turcic din Asia Centrală. După anul 500 au fost localizați în stepele Mării Caspice, Marea Aral și Munții Ural. Erau vasali regelui Kazar, care la fel făcea parte din ramura turcică. Acesta a creat un imperiu la nord de Marea Neagră și Munții Caucaz. Erau înrudiți cu pecenegii și cumanii. Împreună cu aceștia din urmă s-au așezat în Moldova. De aici au fost alungați de tătari. Ana Comnena în 1148 arată prezența găgăuzilor la lacul Razelm și în sudul Dunării. Cronicile bizantine din 1065 relatează despre invaziile și jafurile găgăuzilor, cumanilor și pecenegilor în sudul Dunării.

„Viața mi s-a schimbat într-un minut”

— interviu cu d-na ANGELA MASON din S.U.A., inițiatoarea organizației umanitare „Touch Romania” —

— Ce profesie aveți?
— Momentan sînt consultant în afaceri. Înainte de asta am fost actriță. Mă simt confortabil în munca de acum: am satisfacții profesionale.
— Cum ați ajuns la ideea întemeierii acestei organizații?
— Totul parea perfect cu mine: profesia, viața de familie, un soț și un copil minunați... Pînă într-o noapte din aprilie '90 cînd m-am uitat la televizor. Am văzut atunci o emisiune despre copiii orfani din România. Viața mi s-a schimbat într-un minut. Nu am putut crede că poate fi atît de grav. Parcă cineva mi-a spus: „Scoală-te femeie bogată și nebună. Acolo e o țară unde trăiesc copii care nu știu ce este atingerea” (afecțiunea — n.n.). Am fost îngrozită că pot fi atît de mult copiii bolnavi, handicapați. M-am sculat din pat ca o somnambulă și i-am spus soțului: „Știu ce am de făcut de aici înainte. Dumnezeu pentru mine înseamnă să merg în România, să ajut copiii”. Din acel moment am citit tot ce am putut despre România, am vorbit cu cei ce știau ceva despre România. A devenit o obsesie, astfel că în noiembrie 1990 am vizitat România, de care m-am îndrăgostit. De ce te îndrăgostești? Nu știu niciodată. Nu eu am ales

România, ci ea pe mine.

— Cum ați pus bazele acestei organizații?

— Nu sînt foarte bogată. Am în schimb multe relații și acum reprezint sute de oameni care simt că și mine. Ajutăm copii handicapați și părăsiți să aibă o viață mai decentă, să-și găsească un loc în societate. Obsesia unei femei a devenit viziunea multora.

— Ce planuri de viitor aveți?

— Vrem să spunem lumii ce este România pentru a se cunoaște schimbările în bine ce s-au produs aici. Să se privească spre România ca spre o țară unde se poate investi.

— Ce v-a impresionat aici?

— Oamenii sînt frumoși (A.M. este o femeie frumoasă — n.n.). Femeile și bărbații deopotrivă. E o țară frumoasă.

— Ce credeți despre poporul nostru și viitorul lui?

— Are o viață grea. De vină a fost sistemul. Dar încerc să văd ce e bun în lucruri. Am mari speranțe pentru voi. Unii spun că schimbările vor dura mulți ani. Nu cred să fie chiar așa.

— Sînteți creștină?

— Nu sînt sigură. Cred că da. Din moment ce cred în spiritul omului.

Lucian FILIP

Desen de Febus Viorel ȘTEFANESCU

LINIA ȘI TELEVIZIA

(urmăre din pag. I)

ță a distribuției teritoriale. Cei care au văzut revoluția la televizor au votat tot după televizor. Cei care n-au avut a-

tunci timp de televizor au știut singuri ce vor.

Anterior epocii moderne mulți români, pentru a scăpa de zapcii, își așezau locuințele pe coclauri. După Regula-

tul Organic și mai ales după Unirea Principatelor s-a trecut la organizarea unor vetre de sat la „linie”. Aceste linii erau șoselele. Instituțiile statului modern (primării, școli, posturi de jandarmi, dispensare, oficii poștale etc.) au fost amplasate „la linie”. Civilizația modernă a adus apoi liniile ferate. Multe zone au ieșit din amorie, în primul rînd prin faptul că au fost traversate de linii ferate principale (ex. Valea Prahovei). Timp de un veac și jumătate linia (șoseaua — termen francez — pietruită) și un veac, linia ferată au avut funcție economică, dar au fost și vectori ai civilizației moderne. Astăzi cel mai penetrant vector al informației este televiziunea. La noi este a F.S.N.-ului. Deci, peste tot unde numai TV este izvor de informație au cîștig de cauză cei care l-au împușcat, în vîzul lor — al telespectatorilor — pe Nejudedatu.

Acolo, linia este televiziua. Teritoriile Convenției Democratice se aliniază acceleratului 222, prelungit, vara, pînă la Constanța.

VINERI,

28 FEBRUARIE 1992

10.00 Actualități • Meteo.
10.20 Calendarul zilei. 10.30 Film artistic: „Sărutări furate”, (Fr., 1968). 11.55 Super Channel. 13.00 Ora de muzică 14.00 Actualități • Meteo. 14.20 Mondo-muzica. 14.45 Medicina pentru toți. 15.15 Bicen-tenar Ro-sini. 15.30 Preuniversitaria. 16.00 Limba noastră. 16.30 Muzica pentru toți. 16.55 Actualități. 17.00 Emisiunea în limba germană. 18.00 Pro patria. 18.45 Ecranul. 19.05 Viața parlamentară. 19.30 Desene animate: „Alice în țara minunilor”. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial: „Familia Chisholm” (3). 21.45 Pe aripile muzicii. 22.15 Sim-

PROGRAMUL TV

pozion. 23.00 Actualități. 23.15 Top 10. 23.50 Gong! 0.20 „Călătorie în patru anotimpuri” (Emisiune de divertisment). 1.20 Recomandări din program.

SIMBATA,

29 FEBRUARIE 1992

9.00 Bună dimineața! 10.00 Actualități • Meteo. 10.10 Tip-top. mini-top. 11.10 Descoperirea planetei. 11.30 Viața spirituală. 12.30 Ora de muzică. 13.30 7x7. 14.00 Actualități • Meteo. 14.10 Tele-club. 16.30 Campionatul european de atletism în sală. Transmisiune directă de la Genova.

17.30 Mapamond. 18.00 Concursul internațional de dans sportiv (I). 19.15 Teleenciclopedia. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial: „Dallas”. (106). 21.40 Festivalul Internațional de muzică ușoară — „San Remo — 1992” (I). 23.45 Actualități. 0.05 Festivalul Internațional de muzică ușoară — „San Remo, 1992 (II). 1.00 Campionatele europene de atletism în sală (Inregistrare de la Genova). 1.30 Festivalul Internațional de muzică ușoară „San Remo — 1992” (III). 2.00 Recomandări din program.

DUMINICA,

1 MARTIE 1992

8.30 Bună dimineața! 9.30 ABRACADABRA! 10.20 Film serial pentru copii: „Arabela” (9). 10.50 Actualități • Meteo. 11.00 Lumină din lumină. 12.00 Viața satului. 13.30 Aripă de cîntec maramureșan. 14.00 Actualități • Meteo. 14.10 Atlas. 14.30 Video-magazin. 17.00 Știință și imaginație. 17.30 Convorbiri de duminică. 18.00 Concurs Internațional de dans sportiv (II). 20.00 Actualități. 20.35 Film artistic: „Dansatorul norilor”. (Anglia, 1987). 22.20 Actualități. 22.35 Magia modei. 23.35 Campionatul european de atletism în sală. (Inregistrare de la Genova). 1.10 Recomandări din program.

PUBLICITATE ○ publicitate

PIERDERI

● Pierdut în 26 februarie 1992 portmoneu cafeniu cu bani și o legătură de chei de la apartament. Rog să mi se restituie cel puțin portmoneul și legătura de chei. Le puteți lăsa la FARMACIA 24 Sibiu. Ofer recompensă. (375)

● Pierdut legitimatie de serviciu, eliberată de PIM S.A. Sibiu, pe numele Rupa Lili. O declar nulă. (373)

VINZARI

● Vind acumulator 12 V 45 A, nou, format. Tel. 156 31. (372)

● Vind televizor Telefunken, cu schemă, diagonală 67 cm. Telefon 622 86 — Cisădie. (13)

● Vind urgent apartament trei camere, et. II, Hip. IV, pe valută. Telefon 349 64. (374)

● Vind ARO 244 cu motor Cîmpulung, zero km, culoare roșie. Telefon 976/436 42 (Pitești). P.G.)

● Vind injector pentru încălzire centrală, pe motorină și televizor color Philips, defect. Telefon 727 93. (P.G.)

● Vind urgent magnetofon „Rostov”, model dec. 1991, sigilat. Telefon 457 56. (360)

DIVERSE

● Primește familie serioasă în gazdă (cameră și dependințe, cu intrare separată). Telefon 440 62, după ora 15. (371)

● BRAVO S.A., organizează excursie la ISTANBUL în zi de 4 martie 1992. Telefon 277 02. (MP)

Doriți să deveniți un bun conducător al autoturismului dumneavoastră?

Doriți să vă însușiți și aprofundați cunoștințele de legislație rutieră, predate pe înțelesul tuturor?

Nimic mai simplu. Contactați firma ALLDO SRL, str. Oituz 31, care vă stă la dispoziție pentru înscrieri și relații, de luni până vineri, între orele 11—17. (226)

S. C. „SALUBRIS”

S. A. SIBIU

ANGAJEAZĂ PRIN CONCURS:

- JURIS CONSULT o jumătate de normă, de preferință bărbat și pensionar.

Concursul va avea loc luni, 2 martie 1992, ora 10, la sediul Societății din str. Valea Mare nr. 6. (74)

Grupul Școlar de Industrie Alimentară Sibiu

ANUNȚĂ desfacerea

prin chioșcul alimentar, din str. Postăvarilor 18 Sibiu, a următoarelor produse:

— brinză telemea proaspătă de vacă

— franzelă

— colăcei la comandă

Telefon 138 62 sau 138 63. — 84 —

Firma

„Woodwork”

S. R. L. Sibiu

- VINDE SICRIE ȘI FURNITURI (inclusiv duminică).

Sibiu, str. Bahluiului nr. 7 (între cimitir și I.T.S.): (85)

COMUNICARE

Regia Autonomă „Romgaz” Mediaș

Regia Autonomă „ROMGAZ” Mediaș aduce la cunoștință tuturor consumatorilor de gaze naturale că, începând cu data de 1 martie 1992, livrările de gaze naturale se fac numai în condițiile achitării contravalorii acestora prin acreditiv sau prin sistemul plăților programate din 5 în 5 zile în cote egale la un consum mai mare de 5 mii m.c.

Regularizarea diferențelor prin plăți se face la finele fiecărei luni, pe baza consumului efectiv al fiecărui agent economic în parte.

Fac excepție de la prevederile de mai sus: spitalele, școlile, grădinițele, căminele studențești, consumatorii casnici și ambasaderele care vor deconta valoarea gazelor naturale la finele fiecărei luni pe baza facturii emise de furnizor.

Nerespectarea condițiilor de mai sus va conduce la sistarea furnizării gazelor fără nici un alt aviz prealabil după prima rată de 5 zile neachitată.

— 83 —

„TURSIB” R A Sibiu

face cunoscut publicului călător, că începând cu data de 01.03.1992 se introduce sistemul de autotaxare în mijloacele de transport în comun cu autobuze, troleibuze și tramvaie, vânzarea biletelor făcându-se prin chioșcurile proprii din municipiul Sibiu și anume: Gară, Ospătărie, Hanul Dumbrava, Valea Aurie, Piața Rahovei, Viaduct Vasile Aaron, I.P.A.S., Piața Cîmbin, Calea Gușteriței, Semaforului.

În conformitate cu anexa 2 la Normele Ministerului de Finanțe nr. 70238/28.01.1992 și telex nr. 69335/92 beneficiază de abonamente pentru transportul urban de călători, subvenționate de la buget următoarele categorii de personal: elevi, studenți, pensionari, funcționari publici, șomeri și alte categorii de salariați.

Abonamentele se vor elibera în baza documentelor din care să rezulte că persoanele solicitante fac parte din categoriile de personal de mai sus la următoarele puncte de vânzare:

- Agenția de pe strada N. Bălcescu.
- Agenția din Calea Dumbrăvii 133—135.
- Nufărul.
- Valea Aurie.
- Gară.
- Ospătărie
- Vasile Aaron-Viaduct
- Hanul Dumbrava

Pentru a călători în mod legal, călătorii au obligația să posede bilet perforat în mijlocul de transport sau abonament de călătorie.

Călătoria frauduloasă se va sancționa în conformitate cu prevederile Deciziei Prefecturii jud. Sibiu nr. 520/11 noiembrie 1991 cu amendă de la 300—500 lei. (77)

„Barul Ancuței”

cu sediul în Mediaș,

str. Republicii 16 (centru),

vă invită în fiecare noapte la un program plăcut cu muzică video-audio, băuturi alese la prețuri rezonabile.

Vă așteptăm!

(62)

Doriți să aveți o bere proaspătă pentru musafiri, botez sau nunți?

O puteți cumpăra prin magazinele

SOCIETATEA COMERCIALĂ

„TREI STEJARI” S.A. SIBIU

ORAR MAGAZINE:

— de marți până vineri între orele 9—17 SIBIU:

str. Fabricii nr. 2

str. Reconstrucției nr. 7

str. Ștefan cel Mare nr. 118

str. Iancu de Hunedoara nr. 14 A

Calea Dumbrăvii nr. 62

TĂLMACIU, str. Unirii nr. 9, între orele 16—20 SIBIU:

str. Moldoveanu nr. 11

str. Livezii nr. 22

str. Oltețului nr. 21

Magazinele sînt deschise și sîmbăta între orele 9—13. — 82 —

S.C. „Vagris Trans”

S. A. Sibiu

cu sediul în Sibiu, str. Ceaicovski nr. 59,

scoate la licitație în data de 4 martie 1992, ora 10, următoarele mijloace fixe:

- AUTOBASCULANTĂ 16 tone (2 buc.);
- REMORCĂ 5 tone (1 buc.);
- BETONIERĂ 250 litri (1 buc.);
- REMORCĂ DORMITOR (1 buc.);
- TRANSFORMATOR SUDURĂ 315 A (1 buc.);
- GENERATOR ACETILENĂ (1 buc.);
- REDUCTOR GENERATOR (2 buc.);
- CRIC HIDRAULIC AUTO (1 buc.);
- CABINĂ T.V. (1 buc.).

Informații la telefoanele: 343 42 și 305 61.

— 84 —